

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csütörtök

103. szám.

Pest, július 13. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder háznál, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozordással 5 ft. Vidékre postán horitékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Pest július 13.

A felső ház nem tartogat üléseket. Nem szabad szegényeknek. A ministerium addig mig pénzt és katonát nem szavaztat magának, mig jó rendin nincs szénája, addig politikájától egy kukkot sem akar kimondani, és nem enged azoktól mondatni, kik tőle függnék.

Szegény jó fő rendek, hogy megesik az embernek szive rajtok, be le járta nekik, be kikoptak a világból mint a forgács a hóból.

Hát még a vén Majláth! — Jaj de hogy lennénk mi a felső tábla elnökei, ha még egyszerű annyira székhelyi-majláthok lennénk is mint a mennyire nem vagyunk.

Magunk sokszor órákat elgondolkozunk, hogy minő arczal mert Majlát gazduram oda abba a bársonyos tronusba bele ülni.

Ollyan nagy ur volt ő kelme. Egykor ő Szemerét ollybá tekinté mint egy amollyan Miskolczról került vad jurátust.

És most ez a miskolcz fiu ugy tánczoltatja a vén napjaira, mint miképen jó kedve hozzá magával.

Isten látja lelkünket mi csak egyszerű proletárius nép vagyunk, de az még sem férne arczunkra, hogy ha egykor a bukott, s a hazát szolgaságban tartó kormánynak olly fő-fő oszlopa stábjja, és zsoldosa lettünk volna, hogy most az olly rendszerbe a főhelyre a felső ház elnöki karzékba oda toljuk odiosus emlékekre vezető arczunkat.

Székhelyi Majlát György! a táblabírák ki-

rály, és köztük hatalmas méltóság mint a cigány előtt a szolgabíró, és most ő nagy méltósága egy vármegye tisztből lett belügy minister alatt subalternuskodik.

Be lecsépelezte az a jóféle marcziusi eső az országbírói auctoritást, mennyire földig alázza e kevély méltóságokat a föld ezen haszontalan terheit. —

Bukni nem szégyen. — Ott van például Luka Sándor, Tisza Lajos, Desőfi Emil, mindnyájan prononciált pecsovicsok. Pártjuk megbukott, s ők visszavonultak. És e visszavonulásban rólunk a politikai szinezet lehullott. Ők most egyszerű polgárok. Luka Sándort az országgyűlés megnyitása napján a közkarzaton, a hova jegy nélkül bemehetni, ott láttuk.

És az illy visszavonulás, a politikai vétkek miatt a legkielégítőbb poenitentia. Hiszen még Pognac is, milly sokáig békében élt a francia nép között.

Hanem azok vannak megalázva kik a nemzet szemé láttára köpenyt fordítanak. Eddig a fekete posztó oldalát viselték, ma megfordítják s a fehér bélést mutatják kifelé. . .

Szemeré ollykor midőn unalmában szivarra gyujt, megemlékezve a nem rég mult időkre képelem mint simogatja kedves hasacskaáját (mellyre már van fogadás, hogy még ez ülés alatt a Deakét nagyságban eléri) és tetszelegve gondolatja mint csipte meg orránál fogva a nagy Majlátot, kiről logikus korában azt hitte, hogy azon embernek magának egyedül több tudománya van mint a hét görög bölcsnek, hogy ezen nagy férő most ugy tánczol mint ő fujja neki.

Szegény, szegény Majlát, mi nem éri még e világon az embert, gondolta volna ő ezt egykor, midőn még Gyuri, Gyurika, vagy plane Zsorzsinnak hívták őt kedves rokonai.

Hanem jó kézbe akadt ő nagy méltósága. Ha más ember volna a belügyminister adnánk neki egy pár jóra való tanácsot hogy lehessen az illyen, ifjak közé bujkáló shlendrianokkal illő módon banni.

Hanem nem szükséges Szemerét tanítani. Majd fogja ő tudni. És el is kezdette vele, mert a felső házi elnökség ugy sem más, mint valami marionet kasperl; igazi paprika-Jancsi, kivel a publicum előtt comediákat üznek.

Hanem meg is látszik Majlátot a nagy strapaczió. Orra egészen lekonyult. Az a Szemeré midőn őt orránál fogva jobbra balra ránczigálja igen magyar miskásan bánik vele.

Mondjon le ön gyöngyöm Majlát. Már eddig is rosszul succedált az elnökség — vagy azt

várja, hogy saját nagy méltósága ajkaival kelljen kimondania, hogy a főrendek táblája el van törölve.

Kérges Benedek.

Hetvenezer flinta!

Tehát az a desperatus német, azalatt, hogy mi azt gondoltuk, hogy csak szuszog ott magában, arra gondol, hogy minket megháborozzon.

A német azt gondolta magában, hogy mégis csak jobb volt neki, midőn Magyarországból ugy jött a sok pénz, mint a polyva, ugy teremtek a keménynyaku granatirusok mint a gombák.

A német jelen helyzetét ugy veszi észre, mint a kapuczinus az utolsó farsang után a nagy böjtöt.

Drága német, ez a te helyzeted, ez normalis állapotod.

Pillersdorf? — Micsoda himplihampli név ez Pillersdorf... Egy illyen név még oda sem illik a historiába.

Ki képzelné ezen cziczuskának való névről, hogy az a historiában ugy ragyogna, mint valami kis német Napoleon.

Egy Pillersdorf nevű ember héksznasz cancellista lehet, s ezt érzette is a bécsi ifjuság, azért ő kelmét a ministerségből kirestauratiozta.

Most az új minister Doblhof.

A magyar ministerium a szép ujságot egy szép reggel vette, s nagy örömeben a hir megünneplésére s a teendők iránti tanácskozások jobb folyása végett, kivételképen a mai napra, két pinttel többet hoztattak.

És már most azt hisszük, hogy Doblhof nem akarja a magyarokat bántani, és hogy Pillersdorfot azért tették el láb alól mert a világszerte kellemes és jánbor táblabírónemzetet egy kicsit meg akarta tanítani.

Vigan van, a ki így gondolkozik, mert Bécsben a magyarok meghódítása: nemzeti kérdés.

Legyen Bécsben absolutismus, vagy republica ott mindörökké első teendő lesz Magyarország meghódítása.

A magyart az egyesült Németországgal lehet békességben s barátságban, de az ostrákkal mióta csak szomszédok, mindig farkasszemet néztek egymással.

Vagy egyik volt meghódítva vagy a másik.

Azért rézsen legyen szemünk és fülünk.

Majd ha Németország egy lesz: akkorára való a jó szomszedság terve. — Ha Bécs egy birodalomnak fővárosa, már geographiai okok miatt is, minthogy a határszélen fekszik, természetében van a hódítás.

Hanem, hogy ez a hódítás sem olly könnyű mesterség ám. Magyarország nem a cracoi respublica, mellyről csak azt kellett egy rozsz papirra írni, incorporirt, s meg volt minden.

Magyarországot meghódítani dolgokkal jár együtt, s a lajtántuli kelner népnek itt a mi földünkön még malheurje is akadhatna.

Például: ha kiütnék a fogát s aztán nem tudna több pakkenét enni, ha bevágnák a torkát s ez által ha egy kis sert akarna inni mielőtt lemenne a géégéjén a fele is kifolyna s kárba menne — vagy ha valamelyik alföldi polgártársunk az öklével beütné az orrukot, s nem tudnának többkolni. —

És pedig ha ezeket nem teheti a német — mit tegyen mást? —

Radicalis.

A képviselők házában mai nap előadott mutatvány ollyan hosszú volt mint egy drama, mellybe Kecse Péter extáblabiró be szokott menni.

A jegyzőkönyv olvasása után Semberi Imre, a honti ellenzék magasztos érzelmű főnöke szószékre lépett és megható szavakban adván elő a laza aggodalom teljes helyzetét, felhívá a ministert, hogy nyugtassa meg a kedélyeket, s hogy aztán biggadtan hozzá lehessen látni a munkálathoz.

És Deák Ferencz katégorice kimondá, hogy míg a ház szabályai készen nem lesznek, addig semmit sem fog mondani.

Be rozsz ha az embernek rozsz az emlékező tehetsége. Tegnap minden szabály nélkül a ház 200,000 embert, s 42,000,000 pengő forintot adott — s ma szabály nélkül annyit sem mondhat a minister:

Legyen ön képviselő ur nyugodtan, nincs a török a nyakunkon, addig míg őket meglátja a torony ablából a soroksári harangozó, bu nélkül csinálhat magának szabályokat a ház, mellyeket még a muszkának is meg kell tartania, ha becsületes embernek akar tartatnia.

Ezzel a ház egészen meg lett volna nyugodva, s Deák Ferencznek, nem kellett volna olly nyers tagadó választ adni.

A minister felelete ollyan volt, mint a Ludas Matyié, ki nem ismerve Döbrögöt azt mondá, hogy biz ő az apja lelkének, sem alább egy kurta forintnál.

Ludas Matyi nem alább egy kurta forintnál, Deák Ferencz nem elébb míg a szabályok megalakítva nincsenek.

Ekkor a jobb oldalról fel állt táblabiró Bernáth József, és gondolván hogy a minister felelete egy radical ellenében még keményebb is lehetett volna, a polló puffok megadását szives volt magára vállalni.

Ah mi örömünk telt benne, midőn a bunkós oppositio ezen rokkant hőst Bernáth Józsit a ministerialisok között pillantották meg. Nagy teher emelkedék fel lelkünkől, mert tudtuk, hogy azon párt mellyhez Bernáth tartozik, e kiállhatlan módoru szónok miatt, egyik compromissióból a másikba fog esni.

Igy volt Biharban. Bernáth Józsi a legirtózatossabb Tisza-párti volt, s hogy e párt a népszerűséget elvesztette, Bernátnak köszönhetni.

Ez egyedüljérdeme. Fájdalom később e férfit Tiszával haragba jövéen át csapott liberalisnak, és itt e táborban nagy szerepet vitt, de egyszersmind az oppositiot a megyében exosusá tette.

Nagyon örvendünk, hogy ezen ember végre politikai pályájának végére ért — oda tette magát a helyes, éljen, elfogadjuk kiáltók sorába.

Ma pedig midőn Bernát felállott s kezdett a baloldalra átkiabálni, ott a közepén úgy érzették magokat, mintha körmük alá gombostüt tűztek volna.

És tudják önök mit mondott Bernát népképviselő? Azt, hogy ne hozogassanak itt fel holmi haszontalanságokat, hanem menjünk át a napi rendre.

Bernát, Bernát nem tudja e ön azt, hogy a centrum emberei közül azok fognak legutoljára hivatalt kapni, kik a ministeriumot olly importunus védelemmel mint a minő az öné volt ma compromittálják.

Isten adjon önnek, Bernát, jókedvet erőt és egészséget, és legyen ön partjának a kétségbeesésig hive — ön Biharban ollyan mint Pesten Laffert a hová ön szegődik azon párt mindig megszokot bukni.

Még tévedésből se jöjjön ön valahogy, a baloldal felé, mert ő szerencsétlenség üvöltő madara.

Itt e sorok írója kényelmesnek tartá kimenni a teremből az üveges csarnok alá, hol baráti s ismerői körében kiszitt egy pár havanait.

Oda bent pedig ezalatt egy óra hosszaiig semmi érdekes sem történt. Egy kuknyi éljent sem hallottunk.

Mikorára bementünk, a ház arról beszélt angolok legyünk e, vagy francziák. Ezer ördög, ugyan meghökkentünk midőn ezt először hallottuk.

Azonban felvilágosítottánk. A tanácskozás rendéről volt szó. Némellyek a francia rendszert pártolák mások az angolokét.

Elmondjuk röviden a két rendszer közötti különbség.

Az angol sistema szerint a törvény javaslat háromszor olvastatik fel. — Először midőn egy már jelentett inditványra a ház azt mondja akarja é azt tanácskozásba venni vagy nem. Másodsor midőn a ház választmányá alakulva a javaslatot részletesen s pontonként elfogadja, a harmadik a vég szavazás.

A francia rendszer csak abban különbözik az angoltul, hogy az első szavazás után, a javaslat, sorshuzás után kilencz osztályra esett kamara elébe vitetik, hol minden osztály választ egy, vagy mint kívántatik két megbizottat. E kilencz, vagy illetoleg tizenyolcz megbizott veszi vizsgálat alá a javaslatot.

E bizottság meghallgatja a ministereket, s itt szoktak elmondani nagy titokban a kormány indobindei.

Természetesen ezen bizottság közzé oppositionalis embert az osztályok soha sem választanak — ha csak szerencséből a sors valamelyik osztályba, az oppositionalis embereket többségre teszi.

Igy akarják nálunk a házat elrendezni. A ministerium az osztályokban megmondaná saját meaculpait, meg lenne viszont az ígért a jó hiva-

talra, s a comissio ad ollyan tervet a minő a ministenek kell.

Az ülésben pedig a centrum, köztük a harásánytorku Bernát és Csiki rá kiáltják hogy maradjon —

Ülés végén a francia rendszer ellenében Nyári Pál nagy hatással szónokolt — a mire vissza fogunk térni.

Az ülés két óra után miután míg vagy huszan felirva valának csendesesen eloszlott.

És így a mai napon hoszu előadás volt — ollyan mint a francia színházakban hol három este folytatólag adatik egy drama.

Pest julius 13.

A ministerium felső ház mellett nyilatkozott. A képviselők egy nagy része e nyilatkozattal hasonló értelemben van.

Némellyek mert a ministerium véleménye, mások mert meggyőződésök.

Az elsőknek nincs mondanivalónk. Batthyány egy grand seigneuri mosolya, Szemere egy szolgabirói graceal teljes mozdulata minden argumentatit hasztalanná tesznek. Az utóbbiakhoz szólok.

Tehát önöknek felső ház kell; azonban önök is akarják a másképeni organizálást, mert bizony furesa dolog mikor Hámtól le az 5 flos erdélyi mágnásig, minden ember csak úgy paczkázhatik a felséges néppel; de felső ház mégis kell.

Mi ennek szükségét nem látjuk.

A felsőház vagy erős, vagy gyenge. Ha erős akkor a népkamarát controlirozza.

Van erre szükség? Lehet szabadabb szellemű a felsőház, bár miképen legyen is orgánizálva, mint maga a népkamra?

De merülhet fel egy fontosabb kérdés a felső ház talán a nemzetiségre nézve ellenörködik.

Előjöhet hogy idegen elem a népkamrában veszélyes pártot képez.

Csak az a kérdés vajjon lehetne a felsőházat úgy orgánizálni hogy illyszerű hivatásának megfeleljen.

Kétlem. Az orgánizálásba születés és birtok nem jöhetnek szóba. De hát ha a népkamra választja a felső ház tagjai? . . .

Akkor az idegen elem is befoly a választásba, valamint akkor is ha, mint némellyek akarják, minden megye választ egy képviselőt s ekkép alakul a felső ház. Democraticus intézvényekkel nem orgánizálhatni olly felsőházat melly kivábolag egy nemzetiség védbástyája legyen.

Hátha a felsőház gyenge? akkor a teendők jobbani megfontolására szolgálna. Ezt azonban a népkamara miden felsőház nélkül elérheti a bureaukkal s nebán ház szabállyal.

Mind ezen okok a felső ház ellen bizonyitanak.

Hisszük hogy a ministerium minden táblabirósága mellett átlátja, hogy a felső ház nem szükséges; de hiába, ő azt mégis pártolja azon oknál fogva, melly minden tetteiben vezéri: félelemből.

Ő mindegyik mágnásba egy reactionariusi lát mindegyik papba egy méregkeverőt.

Egyébiránt ez iránti törvényjavamat elvárjuk s akkor bővebben kifejtendjük nézeteinket.

Bethlen Miklós.

Megint egy Chykismus.

Közlünk itt mulatság végett egyet azon ellenünk intézett számtalan megtámadások közül, mellyek naponként hozzánk érkeznek.

Pálfi Jánosnak Martius Tizenötödike lap szerkeztőnek nyilvános utra szóló.

Neczpall 22 július 1848.

Pesten létemkor kezemhez került egy czudar pálinka, s sör asztaloknál szedett ujságok Martius 15-dike cigere alatti koholmánya — ezen haza vesztére számoló szentségtelen törekvisek felhevült vérem hitette velem, hogy csak elfajult magyarvérű, mostani ingadozó létünkre, nagyobb bonyolodásba rombolást tervező — csak emberi nemet öldözö Metternich rendszerét követő bécsi ármánynak — darás fiszket szurkalandó szenteszoldossa — untalanul rohanhat — legtisztább jellemű, parlagi alapotba létező haza boldogításával firfiussan küzdő ministerium tagját minden ok nélkül lemocskolni — senki sem tagadhattya szabad alkotmányos országban az oppositio lételének szükségességét — de ez csak törvénytelen eljárást, önyként, hivatalsígt kancukázson — borzadva írom le azon végső ítéletet — hogy e hazán kívül magyarnak nincsen helye — ön abból mint izgató vész harangjával a derék magyart kiüzni szándékozni, mert egyetlen egy, a haza boldogság céljához vezető utat — az egyetértést a kormányzók ellen hintett bizalmatlanság által lerombolni igyekszik; kérdelem, mit akar az oktalan, durva, és könyelműen lemocskoló ministerium kormányzása ellenszört kifejezésekkel elérni? talán nép bálványait lenépesíteni? ön lapjával a legjobb szándoku fiatalságot is tévutakra, a vak s tudatlan nyers erőt számáhatlan kicsapongásokra vezetendi — hogy gaz rendbontók hazánk legnagyobb ellenségei in turbido céljokat elérhessék — ez Marcius 15-dike lapnak terve — most felszólítom ön östéntességét mit tenne minden szép elmi tehetségeivel, ha valaki veszendőbe lévő nagy kiterjedésű, rablok és gyujtogatók által majd elpusztított jószágát aránylagos segítség nélkül átadna, hogy kis idő alatt virágzó állapotra, és nagy kiterjedése mellett anyagi természetére szerint hogy haszonra emelje — ön mint tiszta jellemű szent szándókú lélekkel siet ezen nagy feladatot létre hozni — de legjelesb törekviseit, s legczélszerűb igyekezetét gazember szomszédjai, és általok megvesztegetett alatvaloi minden pilanaton kigondolható gátokkal semmivé tenni törekednek — még is átadó ura goromba és bardolatlan kifejezésekkel, esztelen eljárását szemére hányván legforrobb és bölcs intézkedéseit, ily módon hálálna meg — kérem mit tenne? tudom felrugna — de nagy lelkű oroszlány szunyog csépkedése még sem vöszí fel, ambár közönségesen azokat szétlépni természetes részemről kinek a haza boldogsága szévén fekszik a ministerium bölcs eljárásába csak egy hibát

találok: hogy ön és Petöfi ficzkándozó ész éretlen fakadásait nyugalom díjjal, érdemesíteni elmulasztották. — Egyébiránt fordítsa szép elmi tehetségeit honnukba létező divergentiálj egybe olvadására, hogy testvéri szeretettel átkarolva, tiszta lélekkel haza javára és virágzására öszvegbe munkalkodjunk mire isteni áldás minden hazafit serkencsen ohajtya

Justh Dienes.

A b. p. hradó f. é. július 8-diki 882-dik számában egy cikk jelent meg: „Nógrádban a követválasztás,” czimvel, s „egy pesti utazó” aláírással. — Ezen cikkben páratlan gorombasággal én is megtámadatom. —

Arra szerzőéhez hasonló modorban journalok utján válaszolni, nem az én gyomromhoz való; én nem az ő szótárából tanultam a nyelvet, nem azon iskolában, mellyben ő, az élet szokásait. —

Gondolom azonban felőle, hogy férfi, azért követelem tőle, hogy f. é. július 31-ikeig (nehogy időrovidségi kifogásra adjak alkalmat) polgári nevét hozzám irandó, magánlevele által fedezze fel, hogy őt annak rende szerint számadásra vonhassam. — Bécs július 11-kén 1848. —

Szontagh Pál,

Stadt Goldschmidgasse
Nro 592.

Mákvirágok,

— A főrendi ház — alias Muzeum — előtt minden reggel toborzás tartatik. Sokak megnyugtatására, kik a hon védelmére fegyvert fognak ugyan késznek, de a hely gyanussága miatt kételkednek felcsapni — fel vagyunk hatalmazva kijelenteni, miként e toborzás valósággal a hon védelmére s nem a felsőházi tagságra tartatik, mit annyival inkább elhíhetni, mivelhogy ez utolsóra nagyon illik a vers, melly szerint

„Megfognák a szegény legényt kötellel.”

— A zöldfa utcza lakosok ezen felszólítják általunk a rendőrséget, az utsza két végének hermetice való elzáratása iránt, nehogy azon jó illatból, melly vasárnap óta az utcza közepén conservatív tespedésben heverő döglött ebnek az ő fenséges kigözölgéséből részökre jut — más utczebeli szerencsés halandók is osztályrészt nyerjenek.

— Ugy látszik, hogy a néhai erdély leginkább felfogta mind a hont fenyegető veszélyek nagyságát, mind pedig az eddigi kormány — politica haszonvehetetlenségét, mert látván, hogy e táblabíró világbeli emberekkel mire sem mehetünk, két Másvilágit küldött képviselőink táborába.

— Bernáth Jósef bihari követ szívére vette, hogy a ház tegnapi elosztásának okául a dolgozni nem akarás hozatott fel. Már ha a ház nem vétkes úgy Bernáth Jósef beszéde meghalgtatása által poenitentiát állott ki jövendő büneiért, ha pedig

csakugyan vétkes úgy eléggé büntetve van. — Egyébiránt a követ ur szonoklata a házat a legkedélyesebb conservatióba ringatá, minek ő maga csak leginkább örülhetett, mert így legalább azt is gondolhatni beszédéről, hogy abban igen sok okos dolog lehetett; míg ha zaj nem lett volna — Huglinak diploma birhatási lehetősége is elveszende.

— Egy mordialis kinézésű képviselő a haza veszedelméről csak a ház szabályai szerint akar tanácskozni; és ez igen helyes. Halljuk, hogyha a szabályok megszületnek, jobb oldali padokról indítvány fog tételni, melly szerint a haza veszedelméről csak délelőtti 11 óra és 20 perczkor s csak fekete szakállas, fiuknak lehessen tanácskozni, kik parlamentariss ökölt mutatni is tudnak, ha kell s jól értenek farkas szemet nézni.

— A képviseleti tábla elő teremében több mosdo talak és vizkancsok vannak. Azt beszélük, hogy a hétfőn délutáni ülés után a terem szolgál nem gyöztek elég vizet hozni; s a nemzeti gyűlés országos mosonéjának 10 egyénnel többet kelle fogadni az ezen alkalommal beszennyezett törülközők kimosatására. Némelly kendőn egy pár ösmeretes ököl portaitja duplicázva volt kivihető.

— A főrendi tábla nem tart üléseket. Szoktatja magát a halál eszméjéhez.

— A nemzeti uszodába egy olasz holt bele, ki egyébiránt igen jól tudott uszni. Némellyek tudni akarják, hogy a haláleset szándokos volt, s e véteményt azzal indokolják, hogy a szerencsétlennek kabátja zsebében a — Budapesti Hradó egyik számja találtatott; mások pedig azt hiszik hogy követi conferentiában, volt és Repeczki háta megett állott, midőn ez tudót hatalmasan dolgoztatá.

— A sétányon álványt készítenek a zenészek számára. Azt hiszik a hamisak, hogy ha magosról terjed lefelé a heng, a kixereket kevésbé fogjuk észrevenni, de annál többet adni a kottára. Nagy politicusok a kopék.

— Kossuth Hirlapjának hirdetései közt következő áll:

Lóeladás.

Pest városa hatóságának rendes közgyűlései hetenként csütörtökön, s ha ez ünnep lenne, pénteken fognak tartatni stb. stb. Pest városának július 1-én tartott közgyűléséből.

Horváth Károly

főjegyző.

Auch nicht übel. Ez emléztet minket egy méltó pendant-ra, melly a mártiusi hirdetések közt jelent meg, s melly szerint, Emich Gusztáv könyvkereskedésiben egy egész birka nyáj volt eladó.

— Különösen vannak ezek a mi képviselőink a szöszékkal. Némellyik úgy fél tőle mint az ördög a töménytől, másik úgy bele van szerelmesdedve mint a falusi lány a piros csizmába. Az igazság ügyminister sem nagy barátja a szöszéknek, legalább még nem láttuk rajta, bár már hosszabbban is beszélt Meglehet ugyan, hogy míg a ház rendszabályai nincsenek megállítva azt napi renden kivülinek lenni hiszi.

Csernátoni.

HIRDETÉSEK.

Az előző vizsgálat által elnyomott, s most Lip-
cséből megkerült

„Országgyűlés 1847“

czimű röpirat,
jul. 17-én jövő hétfőn,
Hekenaszt könyvárusnál kapható lesz.
Ára 10. kr.

Megjelent röpiratok!

A falusi notárius
és jobbágy polgártársak.

A földesur és szolgabíró.

A zsidó és követ.

Kaphatók Pesten Müller Adolf és Gyula, Emich
Gusztáv és Magyar Mihál könyvkereskedő polgár-
társaknál és Budán a hidfoknál lévő könyvke-
reskedésében.

Szivarok.

Legjobb minőségű fumei, bel és külföldi ju-
tányos szivarok a „Fiume városához“ czimzett do-
hánykereskedésben kaphatók. — Lipótváros, 3
koronateza, Kerntéle házban 102 sz.

Eggenberger és Emich

könyvkereskedésben kapható.

A Nagy Somló hegyről, Vásárról Somló Vá-
sárhelyről; heyzeti, történeti, természeti, gazda-
sági s költészeti tekintetben. Cseresnyés Sándor
Veszprém megye első tiszti főorvosa által.

Egy könyomattal ára 40 p. kr.

Jelentés.

A színháztér szomszédságában, harminczad
utczában 114. szám alatti házban „a kőbányai
borforráshoz“ czimzet vendéglőben ebéd- és va-
csorát jutányos áron lehet kapni.

Kilián s társánál Pesten

a vácsi utczában Parhfrieder házban, épen most
jelent meg és minden hiteles könyvárusnál
kapható:

A

Pecsovicsok

utolsó fortély.

8-rét füzve 20 kr. pp.

Magyar köz- zépp-vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus

20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek
egalább egy negyed órával az elindulás előtt a
pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.

„ „ tehervonat délbén 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45
percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra
25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra
15 perczkor.

Pestről Váczfelé reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

„ „ „ 5 „ 30 „

Vácztól Pestfelé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar középponti vasut
igazgatósága által.

I. Epistola.

Szidor Ferkó földim és polgártársamhoz.
Galgoezi, Juliusban 1848.

Drága Feri!

Mint hallom téged is megcsipett az a pokol-
szülte verificatio.

Hja, a ki másnak tinaján szánt annak görbe
lesz a barázdája.

Ha a rántás megég kozmás lesz az étel.

A ki magosra hág, nagyot bukik.

Mindezeket te ugyan nem érted de annál
jobban érzed.

Furesa gondolat is lehetett Frideczky János
ellen mint aspirans fellépned.

Lásd kedves Ferim, nekem nagy eminentiam
van a hungaricából, de azért még sem léptem
volna fel Frideczki ellen.

De mind eddig derék fakereskedő, gazdag
házbirtokos, sőt nem rég még Galgócznak igen
tisztelt bírāja is valál.

De más a lutaj, más az országkormányzat;
más egy hazát, más egy országot igazgatni; más
Galgóczon a törvényeket végre hajtani, más azo-
kat Budapesten alkotni.

Azt mondja a magyar példabeszéd, hogy ol-
csó husnak híg a leve; te drága hus vagy, mert
megválasztatásod polgárvérbe került és mégis...

Barátid azzal izgaták tót polgártársainkat
Frideczki ellen, hogy ő ur, nemes, szolgabíró,
pedig te is mindig nagyot és nagyba szoktál ját-
szani.

De némileg mégis igazuk volt választóiknak,
mert rólad bizonyosan feltehetik hogy te nem
fogsz a nemesek mellett szonokolni.

Szerettem volna is politikai hitvallásodat hal-
lani. —

Ah ha meggondolom, hogy olty ember mint
te, elkezdene a horvát kérdéstről a pénz és katona
ügyekről, az oláh revolutióról a két házról s több
effélékről vitalkozni, az angyalát! be nevetnék.

Azonban várjuk el Kubicza polgártársunk
vizsgálatának eredményét, addig is ha epistolá-
mat nem érted, ne koptasd sokat azt a vocabula-
riummat, mert felszólításodra lefordítandom a po-
zsonyi tót újságban.

Egy nem választó földid.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László
nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivatalok-
nál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkeztő Pálfi Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.